

Det kan godt være, at der er nogle udenlandske aktier, der bliver lidt mindre attraktive; det må vi nok erkende. For virkeligheden er jo, når vi kigger på pensionskasserne, på opsparingen her, på pengeanbringelsen her, at hvis man investerer med en lavere selskabsskat i danske aktier, får man kompensation for aktieafgiften.

Investorerer man i udenlandske aktier for sin pensionsopsparing, skal man også af med en 10 pct.s aktieafgift, men man bliver ikke kompenseret. Det vil sige, at vi faktisk skaber en stærkere konkurrencesituation for danske aktier. Det bliver mere attraktivt også for de store institutionelle investorer at investere i danske arbejdspladser. Jeg kan ikke forestille mig andet, end at det i hvert fald må være en virkning, som Venstre og regeringen kan blive enige om er klog.

Derfor skal hr. Brixtofte jo også huske på, når han sidder og ser på, hvor meget der kommer ind i aktieafgift, at for det første er det jo ikke virksomhederne, der betaler den. For det andet er det for en stor dels vedkommende de aktier, der er udenlandske, som ligger i pensionskasserne i dag, som beløbene hidrører fra. Og som sådan kan man jo diskutere, hvordan man skal gøre det op. Men en belastning for danske virksomheder vil det i hvert fald under ingen omstændigheder kunne blive.

Jeg forstod så på hr. Brixtofte, at en stor skavank ved det her var, at der ikke blev gjort noget mere i forhold til de offentlige udgifter. Nu er det jo en sag, der kører et andet sted. Der er to, kan vi sige, elementer i det. Der er en kommunal og amtskommunal del, og der er en finanslov, vi skal vedtage, når vi kommer frem til efteråret. I forhold til den kommunale og amtskommunale del, som jo fylder ca. to tredjedele af den offentlige økonomi, lægger vi op til ganske store stramninger i forhold til den udvikling, vi har set i forhandlingerne med kommunerne. Det er ikke sådan, at vi er nede på at skære ned. Det, vi diskuterer, er, hvor meget vækst der skal være; vor målsætning er 1 pct.

Jeg er ret overbevist om, at man godt ville kunne møde hr. Brixtofte med en anden kasket på, hvor han mener, at det er alt for lidt, at det nærmest er groft over for kommunerne. Ellers så glæder jeg mig i hvert fald til en støtteerklæring fra hr. Brixtofte i egenskab af Farums borgmester.

Men vi kan i hvert fald sige, at de Venstrefolk, vi har mødt i den sammenhæng, ikke har

ment, at det har været et problem, at regeringen var for løsagtig i forhold til den kommunale økonomi.

Det, jeg mener, at hr. Brixtofte, og det, jeg mener, at Venstre, og det, jeg mener, at andre borgerlige ordførere skylder svar på, når man siger, at der skal ske noget på den offentlige økonomi, er: Hvor er det? Kan vi ikke få en anvisning?

Hvis vi ser, hvor det er, vi har de store offentlige udgifter, og hvor vi har opdriften i de offentlige udgifter, kan vi se, at det bl.a. er på folkeskolen, fordi der kommer 100.000 flere børn ind i folkeskolen de kommende år, og så er det på daginstitutionerne med pasning af børnene, bl.a. fordi vi har en utrolig god og positiv udvikling beskæftigelsesmæssigt. Og jeg tror, at hr. Peter Brixtofte og jeg er fuldstændig enige i, at det faktisk er en klog investering både familiepolitisk og også erhvervspolitisk at sikre gode pasningsmuligheder for børnene. Men det er altså en opdrift. Det er sygehusene; jeg tror ikke, at hr. Peter Brixtofte og jeg bliver uenige om, at det er et område, hvor vi også vil sikre borgerne; de skal have en ordentlig behandling inden for rimelige tidsfrister. Det er vore gamle. Jeg tror heller ikke, at vi bliver uenige om, at dér er der også bestemt nogle krav, vi må stille til en offentlig service.

Derfor synes jeg, at jeg mangler noget anvisning på, hvor det er, Venstre mener, at de dér store offentlige besparelsesområder, som regeringen ikke har fået øje på, befinder sig. Det tror jeg ville være en stor hjælp i det videre på den front. Men det er bestemt ikke sådan, at regeringen heller i forhold til den offentlige økonomi mener, at man skal bare lade væksten køre uden en meget, meget stærk begrænsning også på det felt. Det mener jeg også er signaleret meget klart og tydeligt.

Måtte jeg så én gang mere ramme en pæl igennem den oplysning, hr. Brixtofte gav om, at der ligger 7 mia. kr. i skatteforhøjelser for boligejerne. Det passer altså ikke. Man har i hvert glemt at tælle det med, der modregnes i dem, nemlig at hver eneste krone går til at lette andre steder i skattesystemet. Derfor kan hr. Brixtofte, uanset hvor mange gange han gentager det, aldrig nogen sinde nå et resultat som det, han siger dér.

Og lad mig så her skynde mig at føje til den oplysning, jeg gav tidligere, at jeg nu 100 pct. kan bekræfte, at også den sidste 0,01 pct.s usikkerhed er væk. Det er vurderingen pr. 1. januar